

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΔΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Δεκτῶν 15.
261—Γραφείον ὁδ. Ἐρμοῦ—261

Παρακαλοῦνται οἱ κκ. Συνδρομηταὶ τῆς «Ἀθηναΐδος» ν' ἀποστείλωσιν ἐγκαίρως τὴν συνδρομήν των, δπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ δύνανται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὴν διὰ γραμματοσήμου ἑλληνικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γαλλικοῦ.

Η ΓΙΒΡΑΛΤΑΡΗ

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀναγνωτῶν ἡμῶν ὡς καὶ ἡμεῖς σφόδρα ἀντίκεινται εἰς τὴν δαπάνην τῶν ὀχυρώσεων καὶ ἔξοπλισμῶν παντὸς εἴδους, αἵτινες κατὰ τὸν ΙΘ'. αἰῶνα ἔτι ἀποτελοῦσι λυπηρὸν χαρακτῆρα τῆς πολιτικῆς τῶν ἔθνων. Ἀναμφιβόλως δὲ πάντες ἀγυπομόνως προσδοκῶσι τὴν ἡμέραν, καθ' ἥν οἱ ναύσταθμοι καὶ τὰ φρούρια θέλουσι μόνον ὑφίστασθαι ὡς μνημεῖα ἀπελθούστης ἐποχῆς. Ἄλλ' οἰαιδῆποτε καὶ ἀν ὁσιν αἱ γνῶμαι ἡμῶν περὶ τοῦ παρόντος καὶ αἱ ἐλπίδες περὶ τοῦ μέλλοντος, γιγνώσκομεν ὅτι ἡ Γιβραλτάρη καὶ ἀλλα τῆς Εὐρώπης φρούρια στενῶς συγδέονται πρὸς τὴν κατάτασιν τῶν πραγμάτων τῶν περιουσκλούντων ἡμᾶς καὶ ἀδιαλύτως συγδέονται πρὸς τὴν ἱστορίαν τοῦ παρελθόντος. Οὐδὲ ἀνωφελές ὅθεν οὐδὲ ἀδιάφορον θά κῆτο νὰ δώσωμεν περιγραφὴν τινα τοῦ μέρους τὸ ὅποιον ἡ Ἀγγλία ἐπὶ σχεδὸν 180 ἔτη ἐκράτησε καὶ νῦν κρατεῖ ὡς προπύργιον ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς Μεσογείου.

Ἡ Γιβραλτάρη, τὸ δνομα τῆς ὅποιας παράγεται ἐκ τοῦ Ἀραβικοῦ Γεβελ-αλ-Ταρίκ (ὅρος τοῦ Ταρίκ), είναι πελώριος βράχος ἐπὶ τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς Ἀνδαλουσίας, ἐκ δὲ τοῦ βράχου τούτου, ὅστις ἔχει τριῶν μιλίων μῆκος ἀπὸ βορρᾶ πρὸς μεσημβρίαν, καὶ ἐπτὰ μιλίων περίμετρον, ἡ πλησίον πόλις καὶ τὰ στενά λαμβάνουσι τὸ ὄνομα αὐτῶν. Ὁ βράχος ἔνουται πρὸς τὴν Ἰσπανίαν διὰ χαμηλοῦ ἀμμώδους ἴσ-

θμοῦ μῆκους περὶ τὸ ἐν ἡμισυ μίλιον καὶ τρία τετρατα μιλίου πλάτους, διαχωρίζομένου εἰς τὸ κέντρον διὰ δύο παραλλήλων σειρῶν σκοπιῶν, τὸ μεταξὺ τῶν δύοιών διάστημα είναι γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα «οὐδέτερον ἔδαφος». Τὸ κλίμα τῆς Γιβραλτάρης εἶναι συγκεραμένον, καὶ ἐν γένει θεωρεῖται ὡς ὑγιεινόν. Ὁ «Γιβραλταϊκός πυρετός», μολοντοῦτο ἀναφίνεται ἐκεῖ κατὰ διδεκαστίαν.

Ο βράχος δεστις ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐθεωρεῖτο ὡς σχηματίζων τὸ σύνορον τοῦ κόσμου ὠχυρώθη κατὰ τὸν δῆμον αἰῶνα ὑπὸ τοῦ Ταρίκ τοῦ Σαρακινοῦ, ἐκ τοῦ ὅποιού ἔλασθε καὶ τὸ σημερινὸν αὐτοῦ ὄνομα. Ὁρόμενος ἐκ τῆς θαλάσσης ἐκ τινος ἀποστάσεως, ὅμοιάζει πελὺ πρὸς κατακεκλιμένον λέαντα. Ἀμα ὡς πλαίσιον ἀφιχθῆ περιστοιχεῖται ὑπὸ πολυαριθμών μικρῶν λέμβων, ἐν μιᾷ τῶν δύοιων ὁ ταξιδιώτης πρέπει νὰ διαπερασθῇ εἰς τὴν ἔηράν. Ἐνώπιον αὐτοῦ βλέπει τὴν γραμμὴν τῶν γεφυρῶν διακεκομένην διὰ κανονιστοιχιῶν μέχρι τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης· ὑπεράνω εἰσὶν ἔτεραι σειραι τηλεβόλων ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων ἢ ἐν τοῖς κοιλώμασι τοῦ ὄρους. Ἡ Γιβραλτάρη είναι πρὸ πάντων στρατιωτικὸς σταθμός. Τὰ τηλεβόλα καὶ οἱ ἐρυθρόστολοι στρατιῶται πανταχοῦ δρατοὶ, μαρτυροῦσι περὶ τούτου. Ὁπως ξένος τις εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν πρέπει νὰ λάβῃ διαβατήριον ὑπὸ τοῦ φρουράρχου, ἐὰν θὰ θελήσῃ νὰ σταματήσῃ ἐπὶ πλειότερον χρόνον πρέπει νὰ δοθῇ ἐγγύησις περὶ τῆς καλῆς αὐτοῦ διαγωγῆς παρά τινος προξένου ἢ οἰκοδεσπότου. Τότε δίδεται ἀδεια πρὸς διαμονὴν δέκα, δεκαπέντε ἢ εἴκοσι ἡμερῶν, ἥτις ἐὰν ὑπάρξῃ ἀνάγκη ἀνανεούται. Ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ δύνανται νὰ εἰσαγάγωσι πρόσωπον τι ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας, ἀλλ' ἐὰν δὲ πισκέπτης θελήσῃ νὰ λάβῃ τοπογραφίας πρέπει νὰ δοθῇ ἰδιαιτέρα πρὸς τούτο ἀδεια.

Καθ' ἑκάστην ἐσπέραν ὅταν κροτήσῃ τὸ τηλεβόλον ἡ πόλις παρουσιάζει ζωηρὰν σκηνήν· πληρώματα τῶν ἀγκυροβολημένων ἐν τῷ λιμένι πλοίων, Ἰσπανοὶ

ἐκ τοῦ παρακειμένου μέρους, πάντες ἐν γένει οἱ ξένοι οἵτινες δὲν ἔχουσιν ἴδιαιτέρων ἀδειαν νὰ διαμείνωσι σπεύδουσι νὰ ἔξελθωσι πρὶν ἡ κλείσωσιν αἱ πύλαι. Ἀμέσως ἡ στρατιωτικὴ φρουρὰ διέρχεται κρούουσα τὴν ἀποχώρησιν. Εἶτα καθ' ἔκαστον τῆς ὥρας τέταρτον ἡ περίπολος διαβαίνει, ἀποκομίζουσα τοὺς ξένους οἵτινες ἐβράδυναν καὶ ταῦς οινοδηρεῖς. Οινοφρυγεῖς εἰσὶ σχεδὸν ἄγνωστοι ἐν Ἰσπανίᾳ πλὴν τῶν ἐν Γιβραλτάρῳ διαμενόντων, ἔνθα περὶ λύχνων ἀφάς οὐκ ὀδίγοι ἀπαντῶσιν.

Το ιδιάζον ύπνοιασθέρον της Γιβραλτάρης έγκειται πρὸ πάντων ἐν τοῖς ὄχυρωμασιν αὐτῆς, ἔξαιρέτως δὲ ἐν τοῖς ἐν τῷ ἑσωτερικῷ τοῦ βράχου κατασκευαζόμενοις. *“Ανευ ιδιαιτέρας ἀδείας παρὰ τῶν ἀρχῶν οὐδεὶς δύναται νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς ὑπογείους ταῦτας στοάς.* Ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ βράχου τὸ ἐκ φύσεως ἀπόκρημνον αὐτοῦ πλευρέψει ίκανὴν ἀμυναν, ἀλλ’ ἐπὶ τῶν ἀλλών πλευρῶν ἐγένετο πρακτικῶς ἀπόρθητος διὰ τεχνιτῶν μέσων. Περὶ τὴν δυτικὴν βάσιν τοῦ βράχου παράλιος τοῖχος ἐκτείνεται κατὰ διαστήματα, ὄχυρωμένος διὰ προχωράτων καὶ διὰ φοβερῶν φρουρίων. *“Ἐν πάσῃ προσφόρῳ θέσει τοῦ βράχου αὐτοῦ, ἐτέθησαν κανονιοστοιχίαι, ἀλλὰ τὸ καταπληκτικότερον χαρακτηριστικὸν τῶν ὄχυρωμάτων ἀποτελεῖται ἐκ τῆς σειρᾶς τῶν στοῖν τῶν ἐγκεκομένων ἐν τῇ βορείῳ καὶ βορειοδυτικῇ πλευρῇ.* Αἱ στοῖν αὐται ἔχουσι σύνολον μῆκος τριῶν μιλίων, εἰσὶ δὲ ίκανῶς εὔρειαι καὶ ὑψηλαὶ ὥστε νὰ δύναται ἀνθρώπος ἔφιππος καὶ ἀμάξιον νὰ διέρχεται δι’ αὐτῶν. *“Οπαὶ εἰσὶν ἀνοιγμέναι κατὰ διαστήματα δώδεκα γυιαρδῶν, εἰσὶ δὲ οὕτω πως κατεσκευασμέναι ὥστε οὐδεμίᾳ σφαῖρᾳ ἐκ τῶν ἔξω δύναται νὰ φθάσῃ τοὺς ἐντὸς ίσταμένους πυροβολητάς.* Διερχόμενος τὰς στοάς, αἴτινες εἰσὶν ἡ μία ἐπὶ τῆς ἀλλῆς ἀνερχομένας μέχρι τοῦ ἡμίσεως ὕψους τοῦ βράχου καὶ συγκοινωνούσας δι’ ἐλαφρῶν ἐπικλινῶν διόδων, βλέπει τις ἐν ἐκάστη διῆ τὴν τηλεσβόλον οὖτὸ στόμιον διευθύνεται ἐκτὸς ἔτοιμον, μὲ σωρὸν βλημάτων περὶ αὐτὸ, ἐν δὲ διαφόροις διαστήμασιν εἰσὶν ἀποθῆκαι πυρίτιδος. Αἱ στοῖν αὐται, μετὰ τῶν ἀνοιγμάτων αὐτῶν καὶ τὸν ἀμετρον ἀριθμὸν τηλεσβόλων, εἰσὶ γνωσταὶ εἰς τοὺς Ἰσπανοὺς διὰ τῆς φράσεως *Los dientes de la riega* (τὰ δόντια τῆς γραίας).

Τὸ ἀμυντικὸν σύστημα τοῦ βράχου τῆς Γιβραλτάρης ἀδιακόπως μεταβάλλεται καὶ ἐκτείνεται διὰ μεγάλης δαπάνης, καὶ τὸ ἀρχαῖον σύστημα τῶν τηλεσβόλων βαθυμοῦν ἀντικαθίσταται διὰ νέων τηλεσβόλων τοῦ φοβερωτέρου εἰδούς. Εἰς τὴν ἀκραγ μιᾶς τῶν στοῖν εἶναι ἡ αἴθουσα τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ἡτις ἀνεσκαφὴ ἐντὸς ὄγκωδους ἔξεχοντος τεμαχίου βράχου, δημιούργοντος ἔξωτερικῶς πρὸς θολωτὸν δῶμαν. Αἱ ἑσωτερικαὶ αὐτοῦ διαστάσεις εἰσὶ 50 ποδῶν πλάτους καὶ 55 μήκους, ἔχοντες μέρη τοῦ βράχου, πλὴν δὲ κατέρχονται εἰς τὰ χαμηλότερα ἀναγκαζόμενοι ὑπὸ τῶν ψυχρῶν βασικούντων ἀνέμων. Τάπε δὲ παρέενται ἔγκειται τοῦ σταθμοῦ τούτου εἶναι μᾶλλον ἐτεαμένη ἢ ἔξ οἰουδήποτε ἑτέρου σημείου τοῦ βράχου, διότι περιλαμβάνει τὸν κόλπον καὶ τὴν ἀντικρή αὐτὴν τῆς Ἰσπανίας, τὰ ὅρη Ronda, τὴν Σιέρα Νούδαν καὶ την πατημα τῆς χώρας κείμενον μεταξὺ αὐτῶν μεγάλην ἔκτασιν τῆς Μεσογείου, τὰ δρῦς Ἀτλαντος ἦν Ἄφρικῆ, τὴν Κεοῦταν, τὸ δρῦς Ἀβύλαν κτλ. Ὁταν δὲ ἀήρ εἶναι καθαρὸς ἢ ἀποψίς εἶναι μεγαλοπρεπής, περιλαμβάνουσα τὰ διάφορα ἀνώ μηνοθέντα σημεῖα, ἐνῷ εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ βράχου ὁ θεατὴ βλέπει τὴν πόλιν τῆς Γιβραλτάρης, μὲ τὰς μακρὰς αὐτῆς ἀμυντικὰς γραμμὰς καὶ τὰ ἔξ ἀλοής ἀλτη.

Διγόμαλος ὁδὸς ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τοῦ τηλεγράφου φέρει εἰς τὸ μεσημέρινὸν ὕψωμα, τὸ καλούμενον «*Rade Azucar*», «σακχάρινος λόφος», 1408 πόδας ὑπεράνω τῆς ἐπιφυνέας τῆς θαλάσσης. Ἐνταῦθα ίστανται τὰ ἐρείπια τοῦ πύργου τοῦ στρατηγοῦ O’Hara ἀποτελοῦντα γραφικὸν ἀντικείμενον. Ἡ ἀνατολικὴ πλευρὰ τοῦ βράχου ἔχει βαθμίδας περὶ τὸν κρημνὸν δὶ’ ὃν κατέρχεται τις ἔχων ὑπεράνω αὐτοῦ τὸν ὑψόλον βράχον κάτωθι δὲ τὸν κυανοῦν κόλπον τῆς Μεσογείου. Ἐν μέσῳ τοῦ μονήρου τούτου μεγαλεῖον ἀμέσως ἀναμιγνύσκεται τις τοῦ πολεμικοῦ χαρακτήρος τοῦ βράχου, δὲ αἴφνης ἔρχεται ἐπὶ δύο φοβερῶν τηλεόλων δεσποζόντων τοῦ κόλπου τοῦ Καταλάνου.

Εἰς τοὺς διερχόμενους ταξειδιώτας ὁ βράχος τῆς Γιβραλτάρης παρουσιάζει γυμνὴν καὶ σχεδὸν ἔηρα δύνιν, ιδίᾳ ὅταν ἡ πρασία ἔρνανθη ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς θερμότητος· ἀλλ’ ἔγγυτέρᾳ ἔξετασις ἀνακαλύπτει τὴν ὑπαρξίαν ἔκτεταμένης βλαστήσεως. Ὁμάδες δένδρων εὑροῦνται ἐδῶ καὶ ἐκεὶ ἐντὸς κοιλάδων πρασίνων, ὡραῖοι δὲ κῆποι περιττοιχίζουσι τὰς ἐπαύλεις τῶν Ἀγγλῶν κατοίκων. Τετρακόσια φυτὰ εἰσὶν θαγενῆ τοῦ βράχου, δὲ τοῦ δὲ ἀντικαθίσταται μόνον ἐνταῦθα Ὁλίγα εἰσὶ τὰ ἐπ’ αὐτοῦ ζῶα, οἷον κόνικλοι, ἀλώπεκες, πέρδικες καὶ περιστεραλ. Ἰσως ἕκουσαν πολλοὶ περὶ μικρῶν πιθίκων τῆς Βαρβαρίας εὑρισκομένων ἐπὶ τοῦ βράχου τῆς Γιβραλτάρης. Ἀλλοτε ὑπῆρχον πολυάριθμοι, ἀλλὰ οὐαὶ μόνον νῦν ἀπομένουσι περὶ τούς εἴκοσι, πολλοὶ δὲ κατοίκοι τῆς Γιβραλτάρης οὐδέποτε τοὺς εἰδούν. Συνήθως κατοικοῦσι τὰ ὑψηλὰ καὶ ἀνατολικὰ μέρη τοῦ βράχου, πλὴν δὲ κατέρχονται εἰς τὰ χαμηλότερα ἀναγκαζόμενοι ὑπὸ τῶν ψυχρῶν βασικούντων ἀνέμων. Τάπε δὲ παρέενται ἔγκειται τοῦ σταθμοῦ τούτου εἶναι μᾶλλον ἐτεαμένη ἢ ἔξ οἰουδήποτε ἑτέρου σημείου τοῦ βράχου, διότι περιλαμβάνει τὸν κόλπον καὶ τὴν ἀντικρή αὐτὴν τῆς Ἰσπανίας, τὰ ὅρη Ronda, τὴν Σιέρα Νούδαν καὶ την πατημα τῆς χώρας κείμενον μεταξὺ αὐτῶν μεγάλην ἔκτασιν τῆς Μεσογείου, τὰ δρῦς Ἀτλαντος ἦν Ἄφρικῆ, τὴν Κεοῦταν, τὸ δρῦς Ἀβύλαν κτλ.

πρὸ τῆς μάχης τοῦ Τραφαλγάρου, ἐντείνει τὴν πολιτική της στον πόλεμον της Αγγλίας.

Ο βράχος τῆς Γιβραλτάρης πληρώνεται ἐκ σπηλαίων καὶ φυσικῶν ὑπογείων διόδων.¹ Επὶ τῆς ἀνατολικῆς προσόψεως τοῦ βράχου ὑπάρχουσι διάφορα σπήλαια θαλάσσια, σχηματισθέντα διὰ τῆς ἐνεργείας τῶν κυμάτων, καὶ τοι νῦν ἔνεκα τῶν γεωλογικῶν μεταβολῶν πολὺ ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης κείνηται.² Υπάρχουσι πρὸς τούτους πολλὰ μεσόγεια σπήλαια ἢ εὐρέα ρήγματα κατερχόμενα εἰς ἀμετρούν βάθος.³ Εκ τῶν θαλασσίων σπηλαίων, τὸ σημειοτάτερον εἶναι τὸ σπήλαιο τοῦ Μαρτίνου, ἀνακαλυφθὲν κατὰ τὸ 1821 ὑπὸ τίνος πυροβολητοῦ φέροντος τὸ ὄνομα τοῦτο. Κατέρχεται τις εἰς αὐτὸ διὰ κρημνώδους ἀτραποῦ, ἔνθα μία μόνη ὀλίσθησις ἐπὶ τῶν χαλαρῶν πετρῶν δύναται ν' ἀποστείλῃ τὸν τολμηρὸν ἐρευνητὴν πολλὰς ἔκκατοντάδες πόδας κατὼ εἰς τὴν Μεσόγειον. Διὰ χασμάτος τίνος ἐν τῷ βράχῳ ὁ ἐρευνητὴς εἰσέρχεται εἰς τὸ σπήλαιον, τὸ οποῖον εἶναι περικεκαλυμμένον ἐξ ἐπικρεμαμένων σταλακτιτῶν καὶ στηρίζεται διὰ στηλῶν ἐκ σταλακτίτου.

Τὸ σπῆλαιον ἔχει 114 ποδῶν ύψος καὶ 73 πλάτος. Ἀνθρώπινα δύστα, ὡς καὶ λείφανα πτηνῶν καὶ ζώων, τεμάχια ἀγγείων, ξέφη, πυρίται, κέραμοι ἄλλοι, εὐρέθησαν ἐξ πόδας ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν εν τῷ ἐσωτερικῷ.

Ἐκ τῶν μεσογείων σπηλαίωντὸ σημειοτώτερον καὶ τὸ μεγαλείτερον εἶναι τὸ σπήλαιον τοῦ Ἀγίου Μιχαὴλ. Ἡ μικρὰ αὐτοῦ εἰσόδος εἶναι 1100 πόδας υπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς Θαλάσσης. Ἄμα ὡς εἰσέλθῃ τις εὐρίσκεται ἐντὸς ὑψηλορόφου αἰθούσης, 200 ποδῶν μακρᾶς καὶ 70 ποδῶν ὑψηλῆς, μὲ πολυαριθμούς στήλας ἐκ σταλακτίτου. Ἐκ τῆς αἰθούσης ταύτης εἰσέρχεται τις εἰς τέσσαρα ὄμοια σπήλαια δι’ ἐλικοειδῶν διόδων, τῆς τελευταίας οὖστις 300 πόδας ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν.

Καταλείποντες νῦν τὸν κρατερὸν βράχον μετὰ τῶν φυσικῶν καὶ τέχνικῶν αὐτὸν θαυμάτων, στρέψωμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν εἰς τὴν πόλιν τῆς Γιβραλτάρης, η̄τις ἐκτείνεται εἰς ἐπιφάνειαν τριακοσίων περίπου στρεμμάτων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττὸν ὅμαλοῦ ἑδάφους πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος. Εἶναι ἐν συγόλῳ εὐτελῆς τὴν ὄψιν τόπος, μὲ στενάς ὁδούς καὶ στεγωπούς καὶ οἰκίας ἴστρων καὶ ἀγγλικοῦ τύπου ἀναμίξ. Οὐδὲν στερεὸν ἢ δαπανηρὸν οἰκοδόμημα κτίζεται διότι ἔχαστος ἴδιοκτήτης δύναται νὰ κληθῇ ἐν οἰδηπότε στιγμῇ νὰ καταλίπῃ τὴν οἰκίαν καὶ τὴν γῆν κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς. ‘Η πόλις περιέχει καθεδρικὸν ναὸν, διάφορα δημοτικὰ καὶ στρατιωτικὰ οἰκοδόμηματα, καὶ βιβλιοθήκην τῆς φρουρᾶς συνισταμένην ἐκ 45,000 τόμων. ‘Η ἀγορὰ εἶναι ἀνοιτός τις χώρος περιεστοιχισμένος δι’ ὑψηλῶν στρατώνων. ‘Ἐν αὐτῇ βλέπει τις διαφόρους χαρακτῆρας ἀν-

μις. Αλγερίνους καὶ Μαροκίους, μὲν ἡμιγύμνους κυή-
μας, ἐμβαδόφορούντας, ἔχοντας περιτετυλγμένους τοὺς
ἄμους ἐντὸς Βουρυνοῦσίων, καὶ τὰς κεφαλάς διὰ τυρ-
βανίων. Ιουδαίους μὲν σεβασμίας γενειάδας, μελαίνας
ἐσθῆτας, καὶ αἰχμηροὺς πίλους. Ἰσπανοὺς χωρικούς,

μὲ περισκελίδας ἐκ βελούδου καὶ κνημίδας ἐκ κεντημένου δέρματος, καὶ μάχαιραν ἔζωσμένην ἐν στενῇ ἐρυθρᾷ ζώνῃ. Ἐν τῷ μέσῳ τούτων ὁ ἄγγελος στρατιώτης πορεύεται—καθαρὸς, ἔξυρισμένος ἢ οὐ. Ἰσπανίς βαίνει ἐλαφρᾶς, τὸ πρόσωπον αὐτῆς κεκρυμμένον διὰ τῆς μελαίνης μεταξωτῆς μαντίλλης καὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς κινούσας τὸ ἀναπόφευκτον ριπίδιον.

Ο δημόσιος κῆπος τῆς Γιβραλτάρης, ο διακρίνεται ως ένας από τους πιο όμορφους κήπους στην Ευρώπη. Είναι ποικιλότατος, υπό τον τροπικὸν κήπο, ή μᾶλλον μικρὸν δάσος, εἰς τὴν ἀκρανὴν τοῦ κόλπου εἰς τὴν μεσημβρινὴν ἐσχατιὰν τῆς πόλεως, μεταξὺ τοῦ θαλασσίου τοίχου καὶ τῶν κρημνῶν. Ἐνταῦθα οἱ κάτοικοι περιφέρονται ύπο τὴν εὐάρεστον σκιὰν τῶν πευκῶν καὶ ἀλλων δένδρων καὶ ἐν μέσῳ ἀπειραρίθμων ἥλιοτροπίων, ρόδων καὶ γερανίων. Ἡ διὰ τοῦ κόλπου ἀποψίς εἰναι θελκτικωτάτη. Εν Γιβραλτάρῃ είναι ἀδιάκοπος κίνησις στρατοῦ, ἀλλαγὴ φρουρῶν δι' ὅλης τῆς νυκτός. Τοῦτο δὲ γίνεται ἐφ' ὅλου τοῦ πελωρίου βράχου ἐν τῷ σκότει.

Περαίνομεν τὴν περιγραφὴν ταύτην δι', ὅλγων λέξεων ἐπὶ τῆς παρελθούτης ἱστορίας τῆς Γιβραλτάρης. Οἱ βράχοι οὗτοι ἦτο γνωστὸς τοῖς Ἐλλησι καὶ τοῖς Ρωμαίοις ὑπὸ τὸ δύοντα Κάλπην. Ἐπὶ τῆς ἀφρικανικῆς παραλίας ἔκειτο ἡ Αβύλα, τὰ δύο δὲ ταῦτα ὅρη ἦσαν αἱ διάσημοι Ἡράκλειοι στῆλαι, ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον τὰ δρια τοῦ γνωστοῦ κόσμου. Κατὰ τὴν ὁγδόνην ἐκατονταετηρίδα οἱ Μαυριτανοὶ ἔκτισαν τὸ πρῶτον μνημονευόμενον φρούριον ἐπὶ τοῦ βράχου, καὶ τὸ ὄντος μαστανὸν ἐκ τοῦ ὄνδρατος τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν, λόφον τοῦ Ταρίκ. Ἐπὶ ἐκατονταετηρίδας ὁ βράχος διετέλεσε διαδοχικῶς ὑπὸ τὴν Ἰσπανικὴν ἢ τὴν Μαυριτανὴν ἐξουσίαν, ἢ ὑπέστη ἔνδεκα πολιορκίας κατὰ τὸν μακρὸν τοῦτον ἄγωνα· ἢ τελευταίᾳ ἦτο ἐν ἔτει 1540, ὅτε οἱ πειραταὶ τῆς Ἀλγερίας ἐπειράθησαν μετ' ἀπελπισίας ἀλλ' εἰς μάτην νὰ τὸν ἐπανακτήσωσιν. Οἱ Ἰσπανοὶ μετὰ ταῦτα προσέθηκαν ἵκανὰ πρὸς ἄμυναν τῆς Γιβραλτάρης καὶ ἐκτήσατο τὴν φρύμην δι' ὅλης τῆς Εὐρωπῆς, διτὶ εἶναι ἀπόρθητος. Ἡλώθη ὅμως κατὰ τὸν πόλεμον τῆς Ἰσπανικῆς διαδοχῆς ὑπὸ τῶν ἡγωμένων στόλων τῆς Ἀγγλίας καὶ Ὁλλανδίας.

Καίτοι κατὰ τὸ φαινόμενον ἥλωθη διὰ τὸν Κάρολον Γ'., οἱ "Αγγλοὶ ὕψωσαν τὴν σημαῖαν αὐτῶν καὶ ἔκτοτε κατέλαβον τὸν βράχον. Ἡ Ἰσπανία ἐποιήσατο διαφόρους ἀνεπιτυχεῖς ἀποπειρας, διπλωματικῶς καὶ πολεμικῶς, νὰ ἀναλάβῃ τὴν κατοχὴν τῆς Γιβραλτάρης. Ἡ σημειωτωτέρα εἶναι ἡ «Μεγάλη Πολιορκία» τοῦ 1779—1783, διε τέσσαρα ἔτη οἱ ἡνωμένοι στόλοι τῆς Γαλλίας καὶ Ἰσπανίας ἔξηντλησαν πάντα τὰ μέσα τῆς τέχνης καὶ ἐπιστήμης ἐν ἀκάρπῳ ἀποπειρᾷ, ητις ἐπερατώθη διὰ γενικῆς εἰρηνεύσεως.

Απὸ τὸ 1783 τὸ φρούριον διετέλεσε ἀγενόχλητον. Περὶ τοὺς 5,000 στρατιῶται φρουροῦσιν ἐκεῖ, ἐτησίως δὲ δαπανῶνται περὶ τὰς 315,000 λιρῶν.

ΤΑ ΚΑΚΑ ΠΑΙΔΙΑ

Δυὸς παιδία ποῦ δὲν πηγαίνουν ε' τὴ δουλειὰ ἢ ε' τὸ σχολεῖο
Κ' ὅλο τρέχουν ε' τὰ παιγνίδια, σ' τοῦ χωριοῦ τῆς γειτονιάς,
Μιὰ δέντρο αὐτῷ άνεβηκαν καὶ τὰ δύο,

Τῶν πουλιών γιὰ νὰ χαλάσουν τῆς μικράς των φωλιάς.
Μὰ τὸ ἔνα ἀνέβη κι' ἔφθανε νὰ πλησιάσῃ,

Τῶν πουλιών τὴ μάνα βλέπει κατ' αὐτοῦ γιὰ νὰ πετᾷ,

Κι' ἀπ' τὸ φόρο μὲ τὰ νύχια μήπως καὶ τὸν κοματιάσῃ,
Ἄπ' τὸ δέντρο κάτω πέφτει καὶ τὸ πόδι του κτυπᾷ.

Ἐφυγαν λαχταρισμένα κι' ἀπ' αὐτὴ τὴν τιμωρία,

Δὲν ἀκούσθη καρμιά ἄλλη σ' τὸ χωρί τους ιστορία.
Τὰ κακὰ παιδία δὲν εἶνε εἰς τὸν κόσμο αὐτὰ τὰ δύο

Π' ἀγαπᾶν τὰ παιγνίδια καὶ πειράζουν τὰ πουλιά,
Ἀπὸ σᾶς πέσα γνωρίζω ποῦ πηγαίνουν σ' τὸ σχολεῖο,

Τῶν πουλιών νὰ καταστρέψουν τὴν ἀθώα τους φωλιά.

Τὶ κακὸ ποῦ εἶνε πρᾶγμα, τί μηγάλη διμορφία,

Τὰ πουλάκια ποῦ δὲν Πλάστης μᾶς χαρίζει γιὰ δουλειά,
Ἐμεῖς δὲνοι χωρὶς διόλου νὰ δεικνύωμεν ἐσπλαγχνία,

Νὰ ζητοῦμεν γιὰ παιγνίδια τὴ μικρή τους κατοικία.

Οποιος ἀπὸ σᾶς ποτέ του δὲν πειράζει τὰ πουλάκια,

Θέρχονται πρῶτοι καὶ βράδυ νὰ τοῦ φάλλουν τραγουδάκια.

N. ΙΓΓΛΕΣΗΣ.

μάσαντος κατὰ τὸν εἰκόστον πέμπτον αἰώνα π. Χ. (2,500).

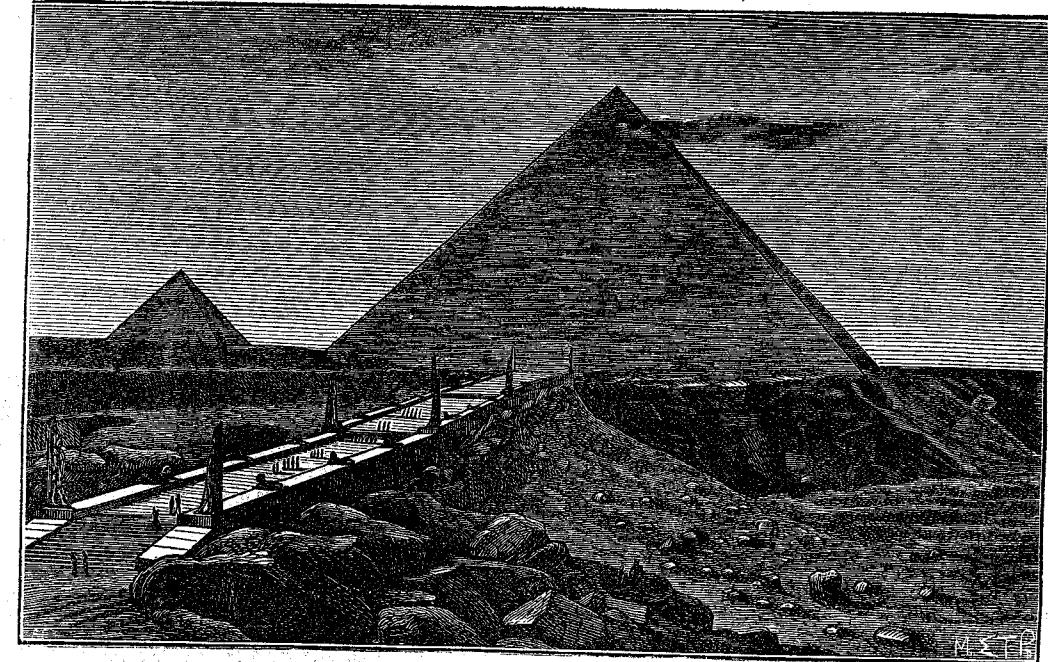
Ἡ πυραμὶς αὕτη διεγείρει ἔτι καὶ νῦν τὸν θαυμασμὸν ἐνεκα τοῦ ἐπιβάλλοντος ὅγκου καὶ τοῦ ὑψοῦ αὐτῆς, ὅπερενε ἐπέκινα τῶν 450 ποδῶν. Τὴν πυραμίδα ταῦτην τοῦ Χέοπος οὐδὲν ἀλλο τῶν ἀνθρωπίνων κτισμάτων ὑπερβαίνει κατὰ τὸ ὑψός, εἰκὸν ὁ ἐπ' ἐσχάτων συντελεσθεὶς μητροπλιτικὸς γαύς τῆς Κολωνίας. Ός πρὸς τὸν ὅγκον καὶ τὸ ὑλικόν, ὅπερ ἔχει ἡ πυραμὶς αὕτη, οὐδὲν ἀλλο κτίριον ἀνθρώπινον δύναται νὰ παραβληθῇ. Τίς θέλει πιστεύει, διτὶ δικὰ τοῦ ὑλικοῦ τῆς μεγάλης ταύτης πυραμίδος ἐδύνατο νὰ κατασκευασθῇ τεῖχος, ὅπερ θέλει περιβάλλει τὰ σύνορα τῆς Γαλλίας; Καὶ δύος εἶνε ἀληθέστατον. Εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς πυραμίδος ταύτης εἰργάζοντο 100,000

Περιγράφοι τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα τῶν Ιουδαίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

(Συνέχεια ἦδε ἀριθ. 23)

"Οταν ἡ K. Ρώτελ παρεσκεύασε τὰ τῆς ἀναχωρήσεως ἐπεσκέψθη τὸν Ἐλιέζερ Λίσσαν ὅπως ἀπεχαιρετίσῃ αὐτὸν, ὅστις ἔξέρρατε τὴν λύπην αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ καὶ ἀνευ δισταγμοῦ συνήνεσεν ἵνα ἡ "Εμρα διέλθῃ τὴν ἐπομένην ἡμέραν μετ' αὐτῆς, ὅπου καὶ πράγματι μετέβη, πάντοτε συνοδευομένη μὲ τὸν κάλαθον τὸν περιέχοντα τὴν τροφήν της. Δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἡ K. Ρώτελ προσεπάθησε γὰρ ἐμβάλη εἰς τὸ

Πυραμίδες τῆς Αἴγυπτου.

ἀνθρώπων ἐπὶ 40 ἔτη! "Αν κατὰ τὸν Ἡρόδοτον ἐδαπανήθησαν μόνον διὰ τὰ σκόρδα, κρόμμια καὶ τὰς ἱαρανίδας 6,600,000 δραχ.; πόσα ἀρά γε κατηνάλωθησαν διὰ τὰ ἄλλα ὑλικά τῆς πυραμίδος καὶ τὰς ἄλλας δαπάνας τῶν ἐργαζομένων;

"Οτι αἱ πυραμίδες ἐκτίθησαν, ἵνα διατηρῶνται ἐν αὐταῖς οἱ νεκροὶ τῶν βασιλέων κατὰ πάσης ἐπηρείας καὶ βλάβης, περὶ τούτου οὐδεμίᾳ τὴν σήμερον ὑπάρχει ἀμφιβολία. Περὶ τῆς θέτεως καὶ τοῦ σχήματος τῶν πυραμίδων, περὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ τοόπου τῆς κατασκευῆς, περὶ τῶν διαφόρων γνωμῶν, αἵτινες ἔξενέχησαν περὶ τοῦ σκοποῦ αὐτῶν, περὶ τούτων πάντων καὶ περὶ πολλῶν ἄλλων θέλομεν διαλάβῃ ἐν ἐκτάσει ἐν τῷ ὅσον οὕπω ἐκδιδότομέν φειβείτω περὶ τῶν ἐπτὰ τοῦ κόσμου θαυμάτων.

K. ΝΕΣΤΟΡΙΔΗΣ

πνεῦμα τῆς "Εμρας πᾶσαν ὁδηγίαν καὶ διδασκαλίαν, προσλαβοῦσα αὐτὴν μετ' αὐτῆς καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ εἰτα χορηγήσασα αὐτῇ καὶ μικρὸν ἀντίτυπον Καινῆς διαθήκης συστήσασα αὐτῇ τὴν ἀνάγνωσιν ὅπόταν θέλειν ἐπιτρέψῃ ὁ χρόνος καὶ ἡ εὐκαιρία, τὸ ὅποιον ἡ "Εμρα ὑπεσχέθη νὰ πράττῃ. Τὸ ἐσπέρας απεχαιρέτησε τὴν "Εμραν λίαν τρυφερῶς καὶ μετὰ μεγίστης συγκινήσεως διότι ὁ χωρισμὸς ἐπήρχετο διαρκῆς καθότον οὐδέποτε πλέον συνηντήθησεν.

Τὴν Καινὴν Διαθήκην ἐρύσαξεν ἡ "Εμρα ἐντὸς ἀσφαλοῦς μέρους τοῦ δωματίου τῆς λαμβάνουσα αὐτὴν ὅπότε θέλειν εὔρει τὴν εὐκαιρίαν. Ἐντὸς τῶν φύλλων αὐτῆς εὔρει τὴν διεύθυνσιν κυρίας πρὸς ἣν αὗτη ὁδηγεῖτο ν' ἀποταθῇ διὰ συμβούλην, ἣ καὶ ἐν ἀνάγκῃ δι' ἀσυλον, ἐὰν παρίστατο ἡ ἀνάγκη τὴν σημειώσιν δύος ἐνετέλλετο γὰρ καταστρέψῃ.

"Ολίγον χρόνον μετὰ τὴν ἀναχωρησιν τῆς K. Ρώ-

σελ., ἡ διπλῆ γενέθλιος ὥμέρα τῆς Αετλας καὶ Ἱερ-
μας εἶχεν ἔλθει. Πλειότεροι τοῦ συνήθους ἦσαν οἱ
ἐπισκεφθέντες τὴν οἰκίαν τοῦ Ἐλιέζερ. Οἱ Λεοπόλδος,
τὸν ὄποιον ἡ Ἰερμα εἶχεν ὀλίγον χρόνον πρότερον
εὗρε εἰς τὸν οἰκον φίλης τείνος, προσεκλήθη τῇ αἰτή-
σει τῆς. Οἱ Ραβδίνος Ἰωνάθαν, ὁ μᾶλλον στενὸς φί-
λος τοῦ Ἐλιέζερ, παρεμφέθη ἐπίσης νὰ ἀποχαιρετήσῃ
τὴν οἰκογένειαν τοῦ Λίσσου πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως
αὐτοῦ ἐξ Ἀγγλίας διὰ παντὸς, μεταβατῶν εἰς τὰ
Ιεροσόλυμα. Εἰς τὴν συναναστροφὴν τοῦ Ἐλιέζερ
προστεθέν καὶ ὁ Ραβδίνος Ἰωνᾶς βέν Ἡλίας, Ἰου-
δαῖος ἐξ Ιεροσολύμων ἐλθὼν εἰς Ἀγγλίαν πρὸς συλ-
λογήν χρημάτων παρὰ τῶν ὁμοθρήσκων τὰ ὄποια
εζητοῦντο παρὰ τῆς Τουρκικῆς διοικήσεως ἵνα ἀπαλ-
λάξῃ τινὰς ιουδαίους τοὺς ὄποιους ἐρμάλικε κατα-
δικάσασα εἰς βρεφὸν πρόστιμον διὰ παραβάσεις κατὰ
πρόφρασιν προβληθείσας. Οἱ Ραβδίνος Ἰωνᾶς συνέλε-
ξεν ἵκανα κρήματα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, πρὸ δὲ
τῆς ἀναχωρήσεως του ἀπὸ τοῦ Ἐλιέζερ, προσέφερε
εἰς ἔκαστον ἐν τῇ οἰκίᾳ ὀλίγην γῆν ἐκ τῆς Ἱερουσα-
λὴμ τὴν ὄποιαν οἱ Ιουδαῖοι μεγάλως ἔζετίμων· εἰς
τὴν Ἰερμαν ὅμως οὐδὲ ἔδωκε οὐδὲ ἐδέχθη παρ' αὐ-
τῆς προσφορὰν διὰ τοὺς πτωχούς. Τοῦτο ἐξέπληξε
τοὺς παρεστῶτας ἀλλ' ἐξηγήθη παρ' αὐτῶν ὡς ἔχον
τὴν ἀφορμὴν του εἰς τὴν σχέσιν εἰς ἣν διετέλει οὐ-
τος πρὸς τὸν Ραβδίνον Κόλμαρ, πρὸς ὃν εἶχε φέρει
καὶ ἐπιστολὰς ἐκ Παλαιστίνης καὶ Γαλλίας, καὶ ὡς
ἐκ τῆς φιλίας τούτου πρὸς τὴν μπτέρα αὐτῆς Ἄνναν.

Ἐπὶ τοῦ νοὸς τῆς Ἐμμας ἡ περίπτωσις αὕτη μικρὰν ἐποίησεν ἐντύπωσιν, διότι λίγαν ἐλυπεῖτο νὰ βλέπῃ ὅτι ἡ διαγωγὴ τῆς μητρός της πρὸς αὐτὴν ἥτον ὑπέρποτε ἀλλοτε Φυχρά, ἀποκρουούσσεις μετ' ἀποστροφῆς αὐτήν. Ὁλίγην παραμυθίαν ἐλάμβανεν ἐκ τῆς τρυφερᾶς καὶ ἐγκαρδίου διαγωγῆς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Λεοπόλδου πρὸς αὐτήν, διπερ ἀπήρεσκε μὲν τῇ μητρὶ αὐτῆς καὶ τῷ Ραβίνῳ, ἀλλ' ἤρεσκε τῷ πάππῳ αὐτῆς, ὅστις ἔζερφασε τὴν ἐπιδοκιμασίαν του ἐπὶ τῇ διαγωγῇ ταύτῃ διὰ δώρου πολυτίμου. Τοῦτο προσκάλεσε παραπτηρήσεις τινας ἐκ μέρους τῆς Ἀννας δυσαρεστησάτας τὸν Ἐλείζερο, ὅστις ἀπήντησε μετὰ πικρίας καὶ σαφῶς εἶπεν εἰς τὴν θυγατέρα του, ὅτι ἐὰν εὑρισκει μίαν ἐπίσκεψιν καθ' ὅλον τὸ ἔτος εἰς τὸ τέκνον αὐτῆς παραπολὺ, δέν τοι ἡτο ἀνάγκην νὰ τὴν ἐπαγαλάδῃ.

«Ἡ ἐτησία ἐπίσκεψίς μου εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην,
κύριε, «ψυχρῶς ἀπήντησεν ἡ Ἀννα,» γίνεται μόνον
πρὸς ἐκδῆλωσιν σεβασμοῦ τῇ σεβαστῇ μάρμη μου,
τῇ ἀξιοτίμῳ μητρὶ μου, καὶ τῇ πολυτίμῳ ἀδελφῇ
μου· οὗτοι εἴσιν οἱ μόνοι δεσμοί, οἵτινες μὲ παρακι-
νοῦσι νὰ ἔρχωμαι ἐνταῦθα. Δὲν δύναμαι οὔτε θέλω
νὰ προσποιηθῶ αἰσθήματα πρὸς τὴν ἀγαζίαν εὐνοού-
μένην σας ἢ ἡ καρδία μου οὐδόλως συμμερίζεται,
καὶ ὅμοιογῶ τῷρα εἰς ὑμᾶς ἄπαξ διὰ παντός, δῖτι
μισῶ καὶ ἀποστρέφομαι τὸν ὄφιν τὸν ὄποιον τοσοῦ-
τον ἐσφαλμένως ἀγαπᾶς, καὶ ὅστις, θέλει, σᾶς τὸ
προλέγω, ἐν οὐ πολλῷ γρόνῳ, πληρώσει τὴν καρδίαν

σου πικρίας και καλύψῃ ὑπ' αἰσχύνης πάντας δόσου
ἔχουσι τὴν ἀτυχίαν νὰ ἔχωσι συγγένειαν μετ' αὐτῆς.»
··· Ή "Αννα ἐξῆλθε τοῦ ὅματος ἀμα ὡς ἐτελείωσε
τὰς φράσεις ταύτας, και ὅλη ἡ συναναστροφὴ ἀμέσως
διελυθή ἀλλ' ἡ "Εμμα, ἀπολιθωθεῖσα ἐκ τῶν λογών
τοὺς ὄποιους ἡ μήτηρ αὐτῆς ἐξέφερε, ἐκάθισεν ὠχρά
και ἀκίνητος μέχρι σοῦ ἐξήγερθη ὑπὸ τῆς γλυκείας
φωνῆς τοῦ πάππου της, τοῦτο δὲ ηὗξησεν ἀντὶ νὰ
ἐλαττώσῃ τὴν ἀδημονίαν της. Ἐγίνωσκεν δτι ἕὰν
ἀτεκαλύπτετο ἡ ἀλήθεια, και τὰ κεκρυμμένα αἰσθή-
ματα τῆς ψυχῆς της ἀπεκαλύπτοντο ἡ ἀποστροφὴ ἡ
ἐκφρασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρός της θά ḥτο τὸ αἰσθημα-
παντὸς σχεδὸν μέλους τῆς οἰκογενείας της.

Ἐτερον σχολείον εύρεθή διὰ τὴν Ἐμμαν αὐτὸν χρόνον μετὰ τὴν γενέθλιον αὐτῆς ἡμέραν. Ἡ διευθύντρια αὐτοῦ ἀμέσως ἐδέχθη νὰ δεχθῇ αὐτὴν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὄρους· ὅρ' οὖς καὶ ἡ κ. Ρῶσσελ, ἀλλ᾽ ἡτο διαφόρου χαρακτῆρος τῆς ἀξιολόγου ἑκείνης γυναικός· ἡτο ἀπότομος καὶ σκληρὰ καὶ εἰς πολλὰς ὑπέβαλε βασάνους τὰς ὑπ' αὐτὴν μαθητρίας. Ἡ Ἐμμα ἀνέφερε τοῦτο εἰς τὸν πάπκον αὐτῆς ὅστις ἡναγκάσθη νὰ τὴν ἀποσύρῃ ἐκ τοῦ σχολείου ἔκεινου. (ἀκολουθεῖ).

ΣΤΟΙΑ ΤΩΝ ΜΗΝΩΝ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Τότε οἱ ἔννατος μὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ ὅτε τὸ ἔτος ἥριχζεν ἀπὸ Μαρτίου, οἱ ἑνδέκατος δὲ ὡς γνωστὸν καθ' ἡμᾶς μὴν, οὐ ή ζῶν εἰναι τριακονθήμερος, η ἡμέρα αὐτοῦ δεκάρως καὶ η νύξ 14 ὀλοκλήρων ὡρῶν. Παρὰ τοῖς ἡμετέροις προγόνοις οἱ μὴν οὗτοι, χυρίως δὲ ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου μέχρι 15 Νοεμβρίου ἐκαλεῖτο Πιανεψιών διότι κατ' αὐτὸν ἐν Ἀθήναις ἐτελοῦντο τὰ Πιανεψιών, εօρτὴ καθ' ήν ἔτρωγον βραζόντες διάφορα δστροια, μάλιστα δὲ κουκιά πρός τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος, ὡς εἶχον πράξει οἱ μετὰ τοῦ Θησέως διασωθέντες παιδες τῶν Ἀθηναίων ὅτε ἐπιστρέψαντες εἰς τὰς Ἀθήνας ἔψησαν κοινῶς τὰ ἐναπομεζίναντα δστρια καὶ ἔφαγον αὐτὰ μετὰ κοινῆς ἀγαλιάσσεως.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Ο τελευταῖος μάνι. Λατινιστὶ December (ἐκ τοῦ decem=δέκα) διότι ὁ μὴν οὗτος προχετο δέκατος εἰς τὴν σειρὰν κατὰ τὸν δεκάμηνον ἐνίαυτὸν τοῦ Ῥωμύλου. Παρὰ τοῦς ἡμετέροις προγόνοις ἔκαλεῖτο Ποσειδεῶν (κυρίως ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου μέχρι 15 Ἰανουαρίου), διότι φαίνεται κατὰ τὸν μῆνα τοῦτο ἔβλεπον εἰς τὴν τρικυμιῶσαν θάλασσαν τὸ ἀπαίσιον κράτος τοῦ θεοῦ Ποσειδῶνος.

Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ώς καὶ τοῖς νεωτέροις, κατὰ τὸν μῆνα τοῦτο ἐτελοῦντο αἱ πλεισται τῶν ἑορτῶν, μάλιστα δὲ τὰ Κρόνεια κατὰ τὴν 17ην ἡμέραν, ἐορτὴν ὁμοίᾳν τῆς σημερινῆς Ἀποκρέω. Διὰ τὸν λόγον δ' ὅτι κατὰ τὸν μῆνα τοῦτο δὲ Ἡλιος εἰσερχόμενος εἰς τὸν Αἴγυπτο προσανατέλλει μᾶλλον ἐπὶ τῆς σφαίρας ἡμῶν,

έτε παλαιὰ καὶ τὰ νεώτερα περίπου ἔθηντο τὴν 25
δεκαεμβρίου ἑώρατάζον εἰς τιμὴν τοῦ Ἡλίου. Αὐτὴν
τὴν ἡμέραν ἡ Χριστιανικὴ ἐκκλησία ἀφέρωσε εἰς τὴν
ένησιν τοῦ Ἰησοῦ. Ν. Π. Θ.

1

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'.—ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. ΙΘ'.

Tὰ φύλλα ἐν τῷ φθιτοπώρῳ

Κατὰ τὸ φυινόπωρον ἐν ψυχροῖς κλίμασι τὰ φύλλα
ἴπτουσιν. Ὑπάρχουσι δένδρα τινὰ τὰ ὅποια ἔχουσι
ύλλα ἐπ' αὐτῶν διαρκῶς· ταῦτα καλοῦνται ἀειθαλῆ. Ζν
λίεν θερμοῖς κλίμασι τὰ δένδρα καὶ οἱ θάμνοι θάλ-
ουσι καθ' ὅλον τὸ ἔτος· δὲν ἔχουσιν ιδιαίτερον χρόνον
αθ' ὃν φθίνουσι· πολλὰ δὲ διαμένουσιν ἐπὶ πολλὰ ἔτη.
Σκεῖναν τὰ ὅποια μένουσι τοσοῦτον χρόνον γίνονται
εγάλα.

Ἐάν δένδρον τι οὐ θάμνος, τοῦ ὅποιου τὰ φύλλα
τεσσαν τὸ φθινόπωρον ἐν ψυχρῷ κλίματι, ἀναφυῶσιν ἐν
ερμῷ κλίματι, θέλουσι διατηρήσει τὰ φύλλα των
καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Ἐν τοῖς μεσημβρινοῖς τόποις τῆς
ἱστιώπης αἱ κυδωνέαι εἰσὶν ἀειθαλεῖς.

Πρίν ή τὰ φύλα πέσωσι, πολλὰ τούτων, ὡς γινώσκετε, ἔχουσιν ὥραιότατα χρώματα. Ἡ ποικιλία τῶν ωμάτων, τὰ ὅποια βλέπετε ἐν διαφόροις δένδροις, εἰς λίαν εὐάρεστος τὴν θέσην. Τινὰ δένδρα ἀλλάσσουσι φύλλα τῶν πρότερον τῶν ἀλλών, καὶ τινὰ ἀλλάσσουσι ταῦτα ἐν μέρει. Οὕτω διέπομεν τὸ πρᾶσινον μεγάλον μετὰ τοῦ ἐρυθροῦ, κιτρίνου καὶ ἑτέρων χρωτῶν. Πολλάκις ἔθναμασσα ἐν μόνον δένδρον κείμενον νον ὅταν ἔχει ἀλλάξει ἐν μέρει τὰ φύλλα του. Ὁ ἔνδαμνος ἴδια εἶνε ὥραιος. Η κορυφὴ ἀλλάσσει πρώτη. Πολλάκις βλέπομεν τὴν κορυφήν του ἐρυθρᾶν, εἴτα δὲ ἐρυθρὸν ἀναμίγνυται μετὰ τοῦ πρασίνου ἐδῶ καὶ εἰ ἐτέροις τοῦ δένδρου μέσεσι.

ρρασίον τρόπον. Εν ετει 1691, κατά την ἀρχὴν τῆς βασιλείας τοῦ Γουλιέλμου καὶ τῆς Μαρίας, τὸ χρέος ἀγήρχετο εἰς τὸ συγκριτικῶς μικρὸν ποσὸν 3, 130,000 λιρῶν. Γουλιέλμος ὁ Γ'. προσέθηκεν εἰς τοῦτο ὄλιγον, καὶ κατὰ τὴν εἰς τὴν ἔξουσίαν ἀγορὰν τῆς βασιλείας τοῦ Καρλογερού τοῦ 1702

Τοιαύτη θέα είναι ιδίᾳ λαμπρά, όταν δὲ ο ήλιος είνε
ρι τὴν δύσιν. Τότε τὸ φῶς καὶ ἡ σκιὰ ποικίλλουσι
ν σκηνήν. Ἐδῶ βλέπετε τὴν κορυφὴν ὑψηλοῦ δέν-
ου ἴσταμένην στιλπνὴν ἐν τῷ ἥλιῳ, ἐνῷ τὰ ἄλλα
ὑδρά τὰ πέριξ διατελοῦσιν ἐγ σκιᾶ.

Οταν τὰ φύλλα λαμβάνουσι τὰ λαμπρὰ ταῦτα χρώτα εἶνε ἡ ἀρχὴ τοῦ θανάτου των μετ' οὐ πολὺ πίουσιν ἐπὶ τοῦ ἑδάφους, καὶ παρακμάζουσι καὶ γίνονται μέρος τῆς γῆς. Εἰπε τις, ὅτι τὰ ἄνθη εἰνέ τοι μειδία τοῦ Θεοῦ. Οὕτω δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν, ὅτι δὲ μειδιᾶ ἐφ' ἡμῶν ἐν τῷ θνήσκοντι φύλλῳ, ὅταν καταστήσῃ τοιοῦτον ὡς ἐν ἄνθος.

Πώς συμβαίνει, διτά τά διάφορα ταῦτα χρώματα γί-
ται ἐν τοῖς φύλλοις, ἀγνοοῦμεν. Λέγεται, διτά ὁ πά-
τα παράγει, ἀλλ' οὐδεὶς δύνκται γὰ εἰπη πῶς
γίνεται οὕτως εἰ, τὸ ὑπερογκὸν ποσὸν δεκατριάζουμενον
λιρῶν. Ἐκ τοῦ χρόνου ἔχεινον τὸ κεφάλαιον τοῦ Ἐθν. χρέους ἡλαττώθη. Κατὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασιν τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας, τὸ 1837, τὸ χρέος ἀνήρχετο

εις 787,539,000 λίρας, κατά δὲ τὴν στιγμὴν ταύτην, μετὰ πολλὰ ἔτη σχετικῆς εἰρήνης, τὸ κεράλαιον τοῦ χρέους διατελεῖ ἔτι εἰς τὸ ποτὸν 778,000,000 λιρῶν, ἀπό τοῦ ἔτησίαν δαπάνην πρὸς πληρωμὴν τῶν τόκων καὶ χρεωλυτίων 27,900,000 λιρῶν».

Περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Γαλλίας; Θέλομεν διαλάβει εἰς τὸ προσεχές.

* * * Η καταστροφὴ ἐκ πυρκαϊδὸς τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Μόριους ἡ πρό τινων μηνῶν συμβάσσα προύκάλεσε μέριμναν τῶν βιβλιοθεάριων εἰς ἔξασφάλησιν τῶν δωματίων ἔνθα εἰσὶν ἐναποτεθείμενα χειρογραφα. Ἐν Ἀιδελέρηγη κατασκευίζονται ὀλονέν δωμάτια οὐδόλως ὑπὸ τοῦ πυρὸς κατερέφομενα πρὸς φύλαξιν τῶν χειρογράφων.

* * * Ο βῶσος ἐρευνητὴς Πρεζενάλσοχης ὁ περιελθὼν τὴν Σινικὴν ἀναρέσει, διὰ τὴν ὅδον ποροίαν αὐτοῦ ἀπὸ τὴν ἔρημον Τίεν—Σάν καὶ Γόδι, εἰς διάστημα 1370 μιλίων τὰ ὅποια διηῆθεν εἰς πέντε μῆνας, μόνον ἀπαξ ἀπήντησε δένδρα ὑπὸ τὰ ὅποια ἥδυνήθη νὰ στήσῃ τὴν σκηνὴν του.

* * * Κατά τινα ἐπίσημον σατιστικὴν κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος συνεπληρώθησαν ἐν Ἀγγλίᾳ 368 μίλια ἵπποσιδηρόμων. Ἐπιβάται μετενεχθέντες διαρκοῦντος τοῦ τελευταίου ἔτους ἀνέρχονται εἰς τὸν ἀριθμὸν 173,667,103, ἐξ ὧν καθαρὸν εἰσόδημα 229,839 λίραι στερλίναι.

ΑΙΝΙΓΜΑ Θ.

Εἰς τοὺς πολέμους ἄρχηγὸν πάντοτε θὰ μὲ εὔρῃς.
Εἰς μάχας δὲ καὶ εἰς σφαγὰς ποτὲ, νὰ τὸ εἴενταις.

Εἶμαι εἰς τὰ στρατόπεδα, καὶ διανυκτερεύω
“Η εἰς τὰς πεδιάδας.

Ο ἄρχων ὃν τῶν ποταμῶν, παντοτεινὰ πρωτεύω.
Ἄλλ’ ὅμως φεύγω τὰ βουνά, τὰ δρῦ, τὰς κοιλάδας.

Ομως καὶ εἰς τὰς πόλεις σας, ἐκν ἐμὲ ζητήτε,
Φίλοι θὰ μὲ εὔρητε.

Ποσῶς δὲν εἶμαι εὐγενής, καλοὺς πλὴν ἔχω τρόπους,
Καὶ πάντοτε συγκοινωνῶ μὲ πάντας τοὺς ἀνθρώπους.

Οἱ πλούσιοι καὶ οἱ πτωχοὶ μὲ ἔχουσι συνάρα.
Κ’ ἐν φ δὲν ἔσύρω οὕτε καν τοῦ ἀλφαράτου γράμμα.

Εἶμαι πεπολιτισμένος.
Καὶ εἰσέτι πλουτισμένος.

“Αν δὲ θέλης νὰ μ’ εὔρῃς
Πολὺ δὲν θὰ κοπιάσῃς

‘Αρκεῖ λίγο νὰ σκεφθῆς.
Καὶ σαύτον νὰ ἔστεσῃς.

I. Δ. Z.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ τεῦχος α'. Τοιουτὸν τίτλον φέρει βιβλίον ἐσχάτως ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ καὶ φιλοπόνου νέου κ. Ν. Γ. Ἰγγλέση συγκείμενον ἐκ 32 σελ. καὶ περιέχον 13 ποιημάτια μετὰ 15 καλλιτεχνικῶν εἰκόνων. Πᾶς ἔπαινος περὶ τοῦ βιβλίου τούτου νομίζομεν διὰ εἰναι περιττός, διότι εἰναι γνωστὴ ἡ ίκανότης τοῦ κ. Ἰγγλέση εἰς τὰ ἔργα ταῦτα ἐκ πολλῶν δημοσιεύσητων εἰς ὅλα τὰ παιδικὰ συγγράμματα. Συνιστῶμεν τοῦτο εἰς πᾶσαν οἰκογένειαν καὶ πᾶν σχολεῖον.

ΜΑΝΕΘΩΝ, ἡτοι σειρὰ φυλλαδίων περιέχουσα Μεταφράσεις Ἱερογλυφικῶν στηλῶν, ἐπιγραφῶν, κτλ. ὡς καὶ διάφορα ἀναγόμενα εἰς τὴν ἀρχαίαν τῆς Αἰγύπτου θρησκείαν, ιστορίαν, μυθολογίαν κτλ. ὑπὸ Δ. Μοσχονᾶ ἐκδιδομένη περιοδικῶς. Φυλλάδιον Α', ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου, 1880.

Τὸ ἔξωφυλλον τοῦ παρόντος τόμου διανεμηθεῖται τῷ πολιτειῶν τῆς Αμερικῆς, ὑπερέβη τὸν ἀντίταλον του κατὰ 80,000 φύρους.

* * * Κατὰ τοὺς τελευταῖοὺς δέκα μῆνας τοῦ ἐνεστῶτος ξετους ἡ ἀξία τῶν ἐκσχέτων ἐκ τῆς Αμερικῆς δημητριακῶν καρπῶν ἀνῆλθεν εἰς 231,000,000 δολλάρια.

* * * Ἰδούθη ἐν Σινηρίᾳ ἐν τῇ πόλει Τόμοκ Πανεπιστήμιον διῆδεται ἐπαράγοντας 485,000 ρούβλια. Ἐν αὐτῷ ὑπάρχει καὶ βιβλιοθήκη ἀριθμοῦσα 35,000 τόμους.

* * * Κατὰ τὸν «Χρόνον» ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐδωρήσατο τῷ Σουλτάνῳ τοῦ Μαρόκου ἐν ζεῦγος τηλεφώνων τοῦ συστήματος τοῦ Γόουερ Βέλλ.

Αἴγυοςτος Βλαγγῆς	Σελ. 29	Καίει	Σελ. 53
Αποφθέγματα	35, 103	Κακὰ παιδία (ποίημα)	188
Ανέκδοτα	39	Κοινωνικὴ θέσις τῶν Ιουδαίων	74
Αμιλλα (ποίημα)	40	Κατάλληλον μάθημα	418
Αντίθεσις	55	Κεϋλάν	171
Αλτηῆς ἀγαθοεργία	81	Κατακλυσμός	30, 34
Ἀργία	98	Κολοσσὸς τῆς Ρόδου	92
Ἀλεξιβροχα καὶ ἀλεξήλια	112	Κάτοικοι τοῦ στόματος	102
Ἀθανασία (ποίημα)	112	Καδροὶ πασᾶς	425
Ἀράβων ἥθη	118	Κινέζοι ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ	158
Ἀετὸς	142	Λεκάνη τοῦ Ἀτλαντικοῦ	122
Ἀλγερία	149	Λόρις Μελικώφ	61
Ἀναχώρησις (ποίημα)	24	Λάππωνες	76
Αμιλλα	25	Μακροβιότης ἐν Σάμῳ	79
Αμαρτία, ἡ	41	Μακροβιότητος ἐνδείξεις	144
Ἀνδρίας τοῦ Θιέρου ἐν Νανοῦ	37	Μήτηρ, ἡ (ποίημα)	56
Ἀνθρώπινος βίος (δηπτασία)	82	Μαρτιού 25	49
Ἀγιος τάφος καὶ ἄγιον φῶς	157	Μελάνη	72
Ἀκοή	73	Μίς Βέστων	116
Ἀδάμας	121	Μάρτρος λοχαγός	4
Ἀτμόποια τοῦ Ἀτλαντικοῦ	147	Μή Σέδνυτε τὸ πνεῦμα	89
Αινίγματα	8, 16, 72, 88, 104, 120, 136, 163, 192	Μαυσωλεῖον	110
Βαιροβελεμὸν Σαΐντ Ιλαίρ	156	Μυστηριώδης κίνδυνος	17
Βίβλος ἡ ἀπηγορευμένη	66	Μία Θρίξ	45
Βέκερ ποσᾶς	13	Μαρκίων “Αρτιγκτῶν	93
Γεγονός	41	Μουσικὴ δέρμονια τοῦ Μεμνωνείου ἀγάλματος	94
Γιβρατάρη	185	Μαρία Ἀλεξανδρόβνα αὐτοκράτερα τῆς Ρωσίας	101
Γνωμικά	47, 64, 71	Μαχαίρια καὶ πιρούνια	119
Γρίφοι	8, 24, 48, 128, 184	Μεταβολαι δυναστῶν ἐν Γαλλίᾳ	123
Γάρφειλδ, ὁ σταρτηγὸς	138	Ναπολέων ὁ μέγας περὶ Θεοῦ	57, 65
Δέκα παρθένοις (ποίημα)	148	Νεκροῦ δίκη	74
Διαμαρτύρησις τοῦ Τέτυγος (ποίημα)	16	Νάδος τῆς Ἀρτέμιδος ἐν Ἐφέσῳ	147
Δύναμις κακῆς ἔξεως	54	Νεώτεραι ἐφεύρεσις	114, 134, 143, 151, 161
Δανοὶ, οἱ	87	Ολίγα περὶ Ἀργανῶν	119
Δύο στόροι	161	Ολύμπιος Ζεὺς	124
“Εξεις οἰκονομικαὶ Πάπα Λέοντος	11	Ολύγα περὶ Τηλεγράφου	125
Ἐλλάδος νύκτες	10	Οκνηρία	178
Εύγλωττία Δικηγορική	37	Οφεις ἐν Ἀμερικῇ	183
Ἐλθεῖ	1	Οἰκονομικαὶ συνέπειαι τοῦ πολέμου	191
Ἐπίσκοπος Βούλγαρίας	4	Παλαιαὶ ιστορίαι	113
Ἐλάττωσις Στρατιωτικῶν ἐξοπλισμῶν	105	Πλούτη καὶ ἀγαθά	121
Ἐρμηνεία τῆς Β' ἐντολῆς	137	Πόλις Λονδίνου, ἡ	2
Ἐκστος ἐνφυλλήθη μενέτω	150	Πνευματικὴ μελέτη	89
Ἐκκλησία	91	Πηγὴ τῆς Ἀληθείας	90
Ἐσπλαγχνία (ποίημα)	96	Προσευχὴ, ἡ (ποίημα)	165
Ἐπαιτείας ἐν Ἀθήναις	97	Πορτοκαλίτης οῖνος	45
Ἐμπα Λισσαῦ	126, 130, 137, 145, 153, 162, 179, 189	Περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἀνθρωπότητος	9, 33
“Ηθοποίες καὶ ἡ οἰκογένεια τοῦ Καλυδίτου	43	Παγοδρόμοι	22
Θρησκεία, ἡ (ποίημα)	56	Προβλήματα	32
Θύρα Δορκάδων ἐν Αἴγυπτῳ	14	Παιδίον ἀξιοθαύμαστον	35
Θραυσθόλου Ζαΐμην βιογραφία	181	Πανουργία θανάτου	98
Ιστορία τῶν μηνῶν,	47, 62, 80, 99, 167, 176, 190	Περὶ Μελισσῶν	118
Ἰούλιος Γρεβίν	53	Προσκυνηταὶ παρὰ τὰς πύλας τῆς Μέκκας	98
Ισπανία	141	Περίεργά τινα περὶ μνήμης	118
Ἴπποφαγία ἐν Γαλλίᾳ	155	Περιγραφὴ ἀνθρωπίνου σώματος	125
Ιστορία ἐνδεικτάσματος	165	Πορτογάλλοι	134
Ισθμὸς τῆς Πανάμας	59	Πρὸς τοὺς παιδίας	152
Καπνοῦ ἐποίρρια	88	Περὶ πέπλου παρὰ τοὺς ἀρχαῖοις	160
Καγκαροῦ, ἡ	27	Παιδιαὶ τῶν Ελλήνων	160
Καθαρίστης καὶ εὐπρέπεια	89	Παλαιαστίνη	172
Κόρη καὶ σκιλλάκι (ποίημα)</td			

Σπουδῆς παρηγορίαις	Σελ. 47	Φαντασμάτων ἄρχη	Σελ. 135
Σουλτάνα τῆς Γρενάδης	42, 50, 58	Φόβος καὶ ἀγάπη	73
Στάσι, ἡ	113	Φθόνος, ὁ	129
Στρατοὶ τῆς Εύρωπης	32	Φρειδερίκος ὁ Γ'	145
Σεκουκούνης, ὁ ἀρχηγὸς τῶν Βασούντων	44	Φάρος, ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας	155
Σιδηρόδρομος ἐπὶ τοῦ Βεζουΐδιου	75	Φυσικὴ ἱστορία	22, 31, 38, 46, 54, 62, 78, 87, 93, 102
Σχολεῖα καὶ τύπος	76	111, 115, 122, 135, 146, 164, 170, 182, 191	
Συνταγαί	39, 64	Φέρε ἐν μηδείαμα	38
Στατιστικὴν τοῦ ἀνθρώπινου βίου	47	Φερδινάνδος Λεσσέψ	69
Σουηδοί	61	Φιλοδοξία	97
Τηλεφῶνον ἐν Γερμανίᾳ	75	Φώσφορος	120
Τζίντζηρας καὶ Μύρμικας (ποίημα)	2	Φιλάργυρος (ποίημα)	104
Τρύπης σπήλαιον καὶ ναὸς Ἀπόλλωνος ἐν Θηγαλείᾳ	26	Χαρτοπαιγνίου περίεργος ἔτηγητις	95
Τὶ δι χριστιανισμὸς διδάσκει καὶ τὶ ποιεῖ	32	Χρῆστος ταπήτων	103
Τὰ δανειζόμενα ἀλλ' οὐ διδόμενα	38	Χελῶναι	19
Τὸ ἄνθος τοῦ Μαΐου (ποίημα)	68	Χαρτοποιείου ἐπίσκεψις	169
Τί προηλθεν ἐξ ἑνὸς ποτηρίου οἴνου	111	Χρῆστος τοῦ χρόνου	1
Τρόποι καλοὶ κατ' οἶκον	136	Χρῆστος Καπνοῦ	7
Τερβίνθιος	142	Χειμῶναν ἐν Ρωσίᾳ	18
Τουρκικαὶ παροιμίαι	143	Χαρακτήρ τῶν Ἰσπανῶν	37
Ταχυδρομεῖα ἐν Ἀμερικῇ	152	Χριστιανῶν τάξεις	153
Τὸ σχολεῖο τῆς κυρᾶς Εἰρηνιώς (ποίημα)	180	Χρολόγιον ἐν τῇ φύσει	
Τύπος ἐν Γαλλίᾳ	182		458
Τύπος Σιδηρόδρομος ἐν Δονδίνῳ	95		
Υἱκὴ στοργὴ	38		

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ ἐκκλησίας, σελ. 4. — Ο λοχαγὸς Μάρτερ, σ. 4. — Κεφητὶ τῶν Κάρρων, σ. 5. — Θήρα δορκάδων ἐν Αἰγύπτῳ, σ. 12. — Ο Βέκερ παταξί, σ. 18. — Χελώνη, σ. 20. — Παγοδρόμοι, σ. 21. — Ή Καγκαρού, σ. 28. — Αὔγουστος Βλαγχῆς, σ. 29. — Ο ἀνδριάς τοῦ Θιέρου ἐν Ναυσῷ, σ. 36. — Σιρ Φραγκίσκος Βιάττ Τρυσκώττ λόρδος Δημαρχος, σ. 37. — Κάλυκες ρόδων, σ. 38. — Ο Σεκουκούνης, σ. 44. — Θαιτ-ο-σχές πρωθυπουργὸς τῆς Βιρμανίας, σ. 45. — Ναΐτ Ἀντζιά ὑπουργὸς τῶν Εξωτερικῶν τῆς Βιρμανίας, σ. 45. — Καίσι, σ. 52. — Ιούλιος Γρεβῆς, σ. 53. — Σουηδοί, σ. 60. — Ο Στρατηγὸς Λόρις Μέλικωφ, σ. 61. — Σχήματα ἀνθέων, σ. 63, 64, 87. — Τὸ ἄνθος τοῦ Μαΐου, σ. 68. — Φερδινάνδος Λεσσέψ, σ. 69. — Γλάδστων πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας, σ. 76. — Λάπτωνες, σ. 77. — Ή κόρη ποὺ ἀγαπᾷ τὸ σκυλάκι, σ. 84. — Ο κόμης Γράνβιλ, σ. 85. — Ο Κολοσσός τῆς Ρόδου, σ. 92. — Μαρκίων Ἀρτιγκτῶν, σ. 93. — Τί ζητὲς ἀνθέων, σ. 98, 94. — Εἰκὼν, ἔργον τοῦ καλλιτέχνου Ιω. Γκίβσων έραβευθείσος ἐν τῇ παγκοσμίῳ Έκθέσει τοῦ Λονδίνου ἐν ἔτει 1851, σ. 100. — Μαρία Ἀλεξανδρόβνα αὐτοκράτηρα τῆς Ρωσίας, σ. 101. — Ερρίκος Richard μέλος τοῦ ἀγγλικοῦ Κοινοβουλίου, σ. 108. — Τὸ Μαυσωλεῖον, σ. 109. — Καρποί, σ. 111. — Ή μὲς Βέστων, σ. 116. — Ο ἐν Εφέσῳ ναὸς τῆς Ἀρτούριδος, σ. 117. — Σπόροι, σ. 123, 147. — Ο Ὄλυμπιος Ζεῦς, σ. 124. — Ο Καδρὶ παταξί, σ. 125. — Ο Στρατηγὸς Γάρφειλδ, σ. 132. — Πορτογάλλοι, σ. 133. — Ισπανοί, σ. 140. — Αετός, σ. 141. — Αἱ δέκα Παρθένοι, σ. 148. — Αλγερίνοι, σ. 149. — Ο Φάρος τῆς Ἀλεξανδρείας, σ. 156. — Ο Βαρθολεμὺ Σαιντ Ιλαίρ, σ. 157. — Φύλλα, σ. 164. — Η Προσευχὴ σ. 165. — Κάτοικοι τῆς Κεϋλάν, σ. 172. — Κάτοικοι Παλαιστίνης, σ. 173. Τὸ Σχολεῖον, σ. 180. — Θρ. Ζαΐμης, σ. 181. — Τὰ κακὰ παιδία, σ. 188. — Πυραμίδες τῆς Αἰγύπτου, σ. 189.